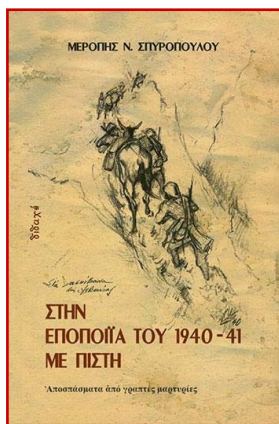

Βιβλιοπαρουσίασις

Μερόπης Ν. Σπυροπούλου

**Στην Έποποιΐα του 1940-41
με πίστη**

Άποσπάσματα από γραπτές μαρτυρίες

**Έκδόσεις «Άρχονταρίκι», Αθήνα,
έκδοσις Δ΄, σελίδες 242 (14 x 21 εκ.).**

Η κ. Σπυροπούλου, εκτός από διακεκριμένη Καθηγήτρια –Ομότιμος πιά– του Πανεπιστημίου Αθηνών, είναι και αξιολογη συγγραφέας, πολυγραφότατη, με διακρίσεις και περιγαμηνές.

Στην παρούσα εργασία της καταχωρούνται εβδομήντα άποσπάσματα Κειμένων, σχετικῶν με τὸ Ἔπος τοῦ '40, τὰ ὁποῖα με γνήσιο ἐρευνητικὸ πνεῦμα ἀνεῦρε.

Προέρχονται ἀπὸ ἐπιστολές, ἄρθρα, ἀνταποκρίσεις γνωστῶν καὶ ἄγνωστων ἀγωνιστῶν καὶ ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Πολέμου.

Αὐθεντικὲς μαρτυρίες τοῦ ἡρωϊκοῦ Ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖες ἀναδεικνύουν τὸ ἐνθουσιῶδες φρόνημα, πὺ ἐπικράτησε κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέμου καὶ φωτίζουν τὴν ὑπέροχη διάσταση τῆς ψυχικῆς δύναμης, πὺ ἐνίσωσε ἢ πλειονότητα τῶν Ἑλλήνων.

Ὅπως παρατηρεῖ καὶ ὁ Γεώργιος Α. Μποζῶνης, Ὁμότιμος Καθηγητῆς Φιλοσοφίας, πὺ προλογίζει τὸ βιβλίο:

«Εἶναι γραπτὲς μαρτυρίες καὶ σχόλια, μὲ πνεῦμα θαυμασμοῦ καὶ αὐταπαρνήσεως. Μέσα ἀπὸ τὴν ποικιλία τῶν γνωμῶν καὶ τῶν ἀφηγήσεων, ἀναπηδᾷ τὸ '40, ὡς σύμβολο τῆς διαλεκτικῆς τοῦ πνεύματος, πὺ εἶναι αὐτὸ πὺ τελικῶς νικᾷ, τὴν ὥρα πὺ τὸ θεωροῦμε νικημένο».

Τί ἦταν αὐτὸ πὺ ἔκανε τοὺς ἀξιοματικοὺς καὶ ὀπλίτες νὰ περιφρονοῦν τὸν κίνδυνο, τὸν θάνατο, τὴν φυσικὴ ἐξάντληση; **Ν**ὰ ἀντέχουν καὶ τελικὰ νὰ κάνουν τὸ Θαῦμα, ὄντας γυμνοί, ξυπόλητοι, πεινασμένοι, μέσα στὰ χιόνια καὶ στίς ὀδύνες τῶν κρουπαγημάτων καὶ ἄλλων στερήσεων; **Α**πὸ πὺ ἐρχόταν αὐτὴ ἡ ἀνεξήγητη δύναμη καὶ ὁρμὴ; **Π**οῦ ἀκουμποῦσαν καὶ ἀπὸ πὺ ἔπαιρναν φόρα;

Η ὑπέροχη ἔξαρση τοῦ λαοῦ μας πυροδοτήθηκε ἀπὸ τίς Ἰερές Προγονικές Παρακαταθῆκες τῆς αὐτοθυσίας καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἐλευθερία, ἀπὸ τὸ δίκαιο τοῦ ἀγῶνα καὶ ἀπὸ τὸ ὕψιστο καθῆκον τῆς προασπίσεως τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Πατρίδας, πὺ «εἶναι καμωμένη ἀπὸ τὰ κόκαλα, ἀπὸ τὸν ἰδρῶτα, τὰ κλάματα καὶ τίς ἀναπνοές τῶν πατέρων μας»...

Αλλὰ ἦταν καὶ ἡ Πίστη πὺ γέμιζε τὴν ψυχὴ τῶν ἡρωικῶν φαντάρων μας μὲ αἰσιοδοξία καὶ σιγουριά. **Π**οῦ τοὺς ἐνέπνεε, ἔσκεπε, καθοδηγοῦσε καὶ χαλύβδωνε στὸν ἄνισο ἀγῶνα τους γιὰ τὴν σωτηρία καὶ δόξα τῆς Ἑλλάδας.

Αὐθεντικὲς μαρτυρίες Ἀγωνιστῶν τοῦ '40, πὺ παρατίθενται στὸ βιβλίο, βεβαιώνουν γιὰ θαυμαστὰ συμβάντα, πὺ ὁ ὀρθολογισμὸς ἀποδεικνύεται φτωχὸς καὶ ἀδύναμος νὰ τὰ ἐξηγήσει. **Γ**ιὰ θεία προστασία καὶ χέρι Θεοῦ, πὺ ἐπενέβαινε μέσα στὴν φωτιὰ τῆς μάχης καὶ προστάτευε τοὺς στρατιῶτες ἀπὸ τὰ βλήματα τῶν ἀδίκων. **Γ**ιὰ τὴν βοήθεια τῆς Θεοτόκου, τῆς ἀκοίμητης Ὑπέρμαχης, ἡ ὁποία συντρόφευε τὸν στρατό μας καὶ στάλθηκε Μάνα μεγάλῃ ψυχῇ στὸν πόνο καὶ στὴν δόξα.

Γιατὶ ἡ Παναγία εἶναι ἡ ἐλπίδα τῶν ἀδικουμένων, τῶν ἀπελπισμένων καὶ τῶν «πολεμουμένων ἢ βοήθεια». **Κ**αὶ τὸ 1940 οἱ Ἕλληνες ἤμασταν οἱ ἀδικημένοι καὶ οἱ ἀναιτίως προσβαλλόμενοι ἀπὸ ἱερόσυλο ἐχθρό.

Σήμερα, χρειαζόμαστε έθνικὸ φρόνημα καὶ ὄραμα.

Τὰ πρότυπα καὶ τὰ μαθήματα ζωῆς ποὺ παίρνουν οἱ νέοι μας, βοηθοῦν στὴν ἀπόκτηση εὐαισθησίας γιὰ τὴν ἐθνικὴ ρίζα καὶ τὴν ἐστία τῆς Πατρίδας, στὴν ἐνδυνάμωση τῆς ἱστορικῆς συνείδησης;

Ἡ σκοποθεσία τοῦ σχολείου δίδει μηνύματα ταυτότητας, ἐθνικῆς αὐτοπεποίθησης καὶ ἐλπίδας;

Πεποίθηση τῆς κ. Σπυροπούλου εἶναι ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ συνεχίσει τὴν ἱστορικὴ του πορεία, ἂν παραμείνει ριζωμένος στὶς διαχρονικὲς ἑλληνορθόδοξες ἀξίες.

Ἄν τὰ Ἑλληνόπουλα τρέφονται μὲ τὸν ἄρτο τῶν παραδόσεων, τοῦ ἠθικο-πνευματικοῦ μας πολιτισμοῦ.

